

- בעניין: 1. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
2. עדאלה – המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל
3. האגודה לזכויות האזרח בישראל
4. בצלם – מרכז המידע הישראלי לזכויות האדם בשטחים
5. קאנון – הארגון הפלסטיני להגנה על זכויות האדם והסביבה
6. א-דמיר – עמותה להגנה על אסירים וזכויות אדם
7. אל חאק – החוק בשירות זכויות האדם

כולם באמצעות ב"כ עו"ד יוסי וולפסון ואח'
מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

ובאמצעות ב"כ עו"ד דן יקיר ואח'
מהאגודה לזכויות האזרח בישראל
ת"ד 35401, ירושלים 91352
טל: 02-6521218, פקס: 02-6521219

העותרים

- נ ג ד -

מפקד כוחות צה"ל באזור הגדה המערבית
ע"י פרקליטות המדינה, משרד המשפטים, ירושלים

המשיב

הודעה משלימה מטעם העותרים

בהתאם להחלטת כבי הנשיא מתאריך 8.4.2003, שהומצאה לעותרים בתאריך 10.4.2003,
מתכבדים העותרים להגיש הודעה משלימה:

מבוא

1. העותרים הגישו לבית-המשפט הנכבד בקשה לפי פקודת בזיון בית-המשפט (להלן: "הבקשה"), לכופ את המשיב לציית להוראה האופרטיבית בפסק-הדין לפיה –

על המשיב לדאוג לכך כי יעמדו לרשות העצורים ספרים, עיתונים ומשחקים. כך קובעים הסטנדרטים המינימליים. אין לסמוך בעניין זה על הצלב האדום. החובה היא חובתו של המשיב, ואין בה כדי לפגוע בביטחון. כמובן, אם הצלב האדום סיפק את הכמות הנדרשת, יוצא בכך המשיב ידי חובתו.

2. תגובת המשיב עמוסה בטענות כוללניות ובהצהרות צופות פני עתיד על כוונותיו של המשיב. אולם בבדיקה בשטח, שנעשתה כשבועיים לאחר מועד הגשת התגובה, מסתבר שמעט מאוד השתנה. המשיב ממשיך להמרות את פי בית-המשפט, והכלואים ממשיכים שלא לקבל את התנאים הבסיסיים שהם זכאים להם. כמפורט להלן, כמה מטענות המשיב אינן נכונות פשוטו כמשמעו, אך רובן נוסחו באופן שיוצר ציפיות לעתיד – שאינן ממומשות – או מצג מטעה – המתנפץ אל סלעי המציאות.
3. מצורף לבקשה תצהירו של ז.ח., נציג של הכלואים אל מול הנהלת הכלא, מתאריך 13.4.2003, המתייחס לתגובת המשיב ומבסס את הדברים שיובאו להלן.
- התצהיר מסומן (בהמשך לסימון המסמכים שצורפו לבקשה) ז.

הפרת הוראת בית-המשפט: עיתונים

4. כמפורט בבקשה, עד להתנגשות האלימה בין הכלואים לבין הצבא בתחילת ינואר לא קיבלו הכלואים עיתון כלשהו. בעקבות מו"מ שנפתח ביניהם לבין שלטונות הכלא בעקבות האירוע, הסכימה הנהלת הכלא שיקבלו את עיתון "אלקודס" ואותו בלבד. ההנהלה לא דואגת לאספקת העיתון. האספקה באמצעות הצלב-האדום היא בלתי סדירה, והעיתונים מגיעים באיחור רב. בנוסף, מובאים גיליונות של העיתון לשערי הכלא על-ידי תושב שעושה כן בהתנדבות. גיליונות אלו מועברים או אינם מועברים לכלואים באופן שרירותי. לבקשה צורפו קרעים של גיליונות של "אלקודס" משני תאריכים שונים, מתוך חבילות של אותם גיליונות שנמצאו מוטלות בשלולית מים ובוץ מצדו הפנימי של שער המחנה. עיתונים אחרים – מלבד "אלקודס" לא אושרו להכנסה לכלואים, גם לא על-בסיס מנוי שהכלואים הציעו לעשות על-חשבונם.
5. בתגובת המשיב (סעיף 4) נמסר כי הוחלט להתיר הכנסת עיתונים המותרים להפצה בישראל, ובלבד שאושרו על-ידי גורמי הצנזורה הרשמיים ומחלקת הביטחון בצה"ל. עוד מובאת שם רשימה מרשימה של עיתונים שהכנסתם תותר, ואשר משום מה **חסרים בה שמות עיתונים חשובים הנפוצים בשטחים ובישראל ("אלחיאה" ו"אלאיאם")**. **ההודעה נמנעת מלציין אלו עיתונים יסופקו בפועל לכלואים על-ידי ההנהלה**. לגבי החלוקה מציינת ההודעה **תאריך עתידי** (נכון לשעת כתיבתה) לתחילת ההפצה של העיתונים לכלואים: 1.4.2003. ההודעה מציינת, כי החלוקה תתבצע על-בסיס של עיתון אחד לעשרים עצורים.
6. ההבטחה הכלולה בהודעה לא מומשה.
7. נכון לתאריך 13.4.2003 לא חל שינוי כלשהו בעניין חלוקת העיתונים לכלואים, למעט פעמיים או שלוש בהן חולק העיתון "ידיעות אחרונות" בכמות של עיתון אחד לכל 80 כלואים.

8. גם בתחום ההעברה לידי הכלואים של העיתונים המובאים לשערי הכלא לא חל כל שינוי, וההעברה ממשיכה להיעשות או שלא להיעשות באורח שרירותי. כך, למשל, בתאריך 26.3.2003 הבחין ב"כ העותרים בעת ביקורו במחנה עופר בחבילות של העיתון "אלקודס" המונחות בתוך עמדת הש"ג של המחנה. הגיליונות היו מהתאריכים 23, 24 ו-25 במרץ. למרות שהפנה לכך את תשומת לב אחד האחראים, הן היו שם גם בעת יציאתו מהמקום. פנייתו בכתב בעניין למפקד הכלא (עם העתקים ליועמ"ש הגדמ"ע ולב"כ המשיב) בבקשה שהעיתונים יחולקו ובבקשה לדעת כמה זמן המתנינו במקום, לא נענתה – ושתיקת הרשויות מדברת בעד עצמה.

המכתב מתאריך 26.3.2003 מצורף ומסומן ח.

9. בשולי הדברים יצוין, כי טענת רשויות המתקן לפיה קיבלו העצורים בעבר גם את העיתונים "אלמנאר" ו-"Jerusalem Post" הפתיעה את נציג העצורים בהיותה תלושה מהמציאות.

הפרת הוראת בית-המשפט - ספרים

10. כמפורט בבקשה, עוד לפני מתן פסק-הדין התקבלה בכלא כמות קטנה של ספרים שסיפק הצלב-האדום. הספרים לא התאימו באופיים ובמספרם לאוכלוסיית הכלואים, ובכל זאת היו בבחינת הקלה. פסק-הדין לא הניע את המשיב לפעולה כלשהי. לעומת זאת, בעקבות האירוע האלים בתחילת ינואר "נענתה" הנהלת הכלא לבקשת הכלואים להכנסת ספרים נוספים. אולם שוב הסתמכה ההנהלה על פעילות הומניטרית חיצונית: הפעם של עיריית אלבירה. במבצע שערכה העירייה נאספו עבור הכלואים כ-2,000 ספרים שהועברו לרשות מתקן הכליאה, אשר בעת הגשת הבקשה סיימו את הבדיקה הבטחונית רק של כמאתיים מהם.

11. בתגובת המשיב נאמר כי הבדיקה הביטחונית הושלמה כבר גם לגבי יתרת הספרים. טענה זו עומדת בסתירה למידע, שנמסר על ידי מפקדי מתקן הכליאה. נכון לתאריך 13.4.2003 הועברו לידי הכלואים בסה"כ כאלף ומאתיים ספרים, ואילו לגבי השמונה מאות הנותרים טוענים מפקדי הכלא שטרם הושלמה בדיקתם.

12. המשיב בתגובתו מפיל את האשמה לאי-חלוקת הספרים דווקא על הכלואים אשר "אינם מוכנים" לדבריו "לקבלם [את הספרים] ללא שתוקם במקום ספריה מרכזית". המשיב טוען שלא ניתן להקים "ספריה מרכזית שאליה תהיה גישה לכל עצור ועצור" אך ניתן להקים ספריה בכל מתחם ומתחם, כשספרים יועברו בין המתחמים.

הכלואים אכן ביקשו שתוקם במתקן ספריה מרכזית – לא כזו שלכל כלוא יש גישה אליה, אלא שתרכז את הספרים, תטפל בהם ותשמרם, ושהאחראי עליה יעביר את הספרים לכלואים לפי בקשותיהם. לאחר שהנהלת המחנה סירבה להקמת ספריה מרכזית, נאותו הכלואים לחלק את הספרים למתחמים השונים.

ההנהלה, עם התעקשותה שהספרים יוחזקו ב"ספריות מתחמיות", לא עשתה דבר כדי לאפשר את הקמתן של כאלו, באופן שניתן יהיה להגן על הספרים מהרס. מפרט זאת המצהיר בסעיף 5 לתצהירו:

צריך לזכור שבמתחמים אין שום אמצעים לשמור על הספרים ולהגן עליהם. אין מקום, אין ארונות – שום דבר. מזה חודשים אנחנו במו"מ עם ההנהלה שיאפשרו לנו להתקין בכל מתחם איזו סככה קטנה או משהו מעין זה להסתפר שם. מסרבים לנו. ועכשיו תיווצר בעיה דומה עם הספרים. איפה נניח אותם? מתחת למזרונים? כבר כעת הם נפגעו במחסנים מהרטיבות ומעכברים.

13. יחסו של המשיב לעניין זכותם של הכלואים לספרים מתבטאת גם בעיכוב של ספרים ללימוד שפות שהועברו לעצורים על-ידי הצלב-האדום (ראו בסעיף 6) לתצהיר נספח ז); סירובו להעביר לכלואים ספרים ללימוד עברית שצולמו עבורם בחמישים עותקים (סעיף 7) לתצהיר נספח ז), ואי-היענותו לבקשת הכלואים להכניס למחנה את ספרי הלימוד לבחינות הבגרות, שרבים מהכלואים מבקשים להשתתף בהן (סעיף 9) לתצהיר נספח ז).

14. אוכלוסיית הכלואים במתקן עופר היא מגוונת ביותר. יש ביניהם קטינים וצעירים לצד אנשים מבוגרים עד גיל הפנסיה; פועלים פשוטים, תלמידי תיכון, סטודנטים וגם מרצים; אנשים חילוניים, מרקסיסטים ואנשים דתיים. יש מי שמעוניין בספרות קלילה להעברת הזמן, יש מי שזקוק לספרים ספציפיים לצורך לימודיו (בין לבגרות ובין ללימודים אקדמיים), יש מי שמעוניין להתעמק בספרי דת או לשנן ספרות קאנונית, יש מי שמעוניין בספרות יפה והאחר רוצה דווקא בספרי עיון מאחד מהתחומים הרבים של תרבות ומחקר. בנסיבות אלו טענת המשיב כי "הכמות האמורה [2000 ספרים לכשמונה מאות כלואים] נראית ככמות מספיקה בשלב זה" היא מופרכת. היה על המשיב להציג, לכל הפחות, מנגנון לבחירה, הזמנה ורכישה של ספרים נוספים.

15. ולסיכום עניין הספרים:

- א. על המשיב להשלים העברת הספרים שבמחסנים (הן אלו שהועברו ע"י הצלב-האדום והן אלו שהועברו ע"י עיריית אל-בירה) לידי הכלואים.
- ב. על המשיב לאפשר הכנסת ספרי לימוד לבגרויות.
- ג. על המשיב לאפשר הכנסת ספרי הלימוד לעברית הנזכרים בסעיף 7 לנספח ז.
- ד. על המשיב להעביר לידי הכלואים ציוד הולם להחסנת הספרים והטיפול בהם.
- ה. על המשיב לקבוע מנגנון ולהקצות תקציבים לרכישת ספרים נוספים.

הפרת הוראת בית-המשפט – משחקים

16. בעניין המשחקים קיים היה בעת הגשת הבקשה מחסור כמעט מוחלט. שולחנות הפינג-פונג שהועברו לכלואים על-ידי הצלב-האדום בסמוך לדיון בעתירה בחודש אוקטובר נהרסו בשל פגעי מזג האוויר ובהעדר מחסה ממנו. משחקי לוח ושולחן (שחמט, שש-בש ודומינו) שהעביר הצלב-האדום בזמנו, נהרסו ברובם או שחלקיהם אבדו עם חלוף הזמן וגם עקב חיפושים והחרמות מטעם הנהלת הכלא. כדורי עף שהכלואים קנו על חשבונם התפוצצו כולם על הגדרות הדוקרניות.
17. בהודעת המשיב הוא מוסר כי "ייבדקו [כך, בזמן עתיד] הצרכים העכשוויים בנושא ותבחן [כך, בזמן עתיד] האפשרות למתן תוספת משחקים על ידי צה"ל" (סעיף 11 לתגובה).
18. נראה שזמנו של המשיב אינו אף לו. מה לו ולכלואים המאלתרים בינתיים משחקים מחפיסות סבון ומחתיכות בד?
19. נכון לתאריך 13.4.2003 לא סיפק המשיב לכלואים כל משחק חדש על בסיס אותה "בדיקה" מובטחת. הצלב-האדום, מצדו, סיפק עוד כמות קטנה של משחקי לוח: ערכה אחת של שש-בש, שחמט, ודומינו לכל מתחם כליאה שבו כשמונים כלואים. גם משחקים אלו לא הועברו לידי הכלואים (נכון ל-13.4.2003, כשבוע לאחר העברתם על-ידי הצלב-האדום) בטענה שהם מצויים ב"בדיקה ביטחונית".

עניינים נוספים

20. בתגובת המשיב, הוא מתייחס לשורה של עניינים אחרים, שלא הועלו במסגרת הבקשה. עניינים אלו טעונים התייחסות.

הקצאת תקציב

21. המשיב טוען (בסעיף 2 לתגובה) שפסק-הדין חייב הערכות "בכל הקשור להליכי הרכש, האספקה, הבדיקה, החלוקה וכיו"ב, של עיתונים וספרים. מטבע הדברים, ההערכות בנדון ארכה זמן מסוים, שבמהלכו הוקצו גם המשאבים הכספיים הנדרשים לכך (עשרות ואף מאות אלפי שקלים בשנה)".
22. כפי שראינו, המשיב כבר הודיע כי אין בכוונתו, לעת הזאת, לרכוש ספרים עבור הכלואים, וכי עניין רכישת המשחקים "ייבחן" (בזמן עתיד). לא פלא, אם כן, שהמשיב נמנע מלציין מהו התקציב שהוקצה לצרכים אלו.

23. מי שאומר בנשימה אחת ש"הוקצו המשאבים הכספיים" ובאותה נשימה אינו מצליח לנקוב בסכום שהוקצה ("עשרות ואף מאות אלפי שקלים בשנה"? עשרות? מאות? או שמא סכום מוגדר?), כמוהו כמי שמודה בעצמו שלא נעשתה שום הקצאה תקציבית קונקרטיית.

טלוויזיות

24. המשיב מתהדר בסעיף (12) לתגובה בהכנסת מכשירי טלוויזיה למתקן הכליאה – שניים לכל מתחם. הדבר שהמשיב "שכח" לציין הוא שהטלוויזיות וגם האנטנה המרכזית נרכשו והותקנו במימון מלא של הכלואים, וללא כל סיוע תקציבי של הצבא. מדובר היה בעלות של למעלה ממאה אלף שקלים חדשים. הציוד הוחזק במשך כחודשיים תמימים במחסני הכלא, כשהנהלה מסרבת לחלק את הטלוויזיות למתחמי הכליאה. תחת הלחץ של מלחמת המפרץ, הסכימה ההנהלה, לבסוף, להכנסת שתי טלוויזיות בלבד לכל מתחם (אחת לכל שני אוהלים), ורק בהמשך, במסגרת מו"מ שהתנהל לקראת יום האדמה, הסכימה ההנהלה להכנסת יתרת המכשירים.

לעניין נושא הטלוויזיות, מצורף תצהירו של מר ז.ח. מתאריך 26.3.2003 המסומן ט, וכן מופנה בית-המשפט לסעיף 11 לנספח ז.

ועדה מייעצת

25. המשיב מבשר על החלטה להקים ועדה מייעצת שצפויה להתחיל את פעילותה "בימים הקרובים". שוב אמירה בלשון עתיד, אשר משום כך לא ניתן לתת בנוגע אליה דין וחשבון מלא. על-כל-פנים, עד למועד כתיבת שורות אלו לא נמסר לב"כ העותרים דבר על זהות הוועדה או דרכי הפנייה אליה, שלא לומר שלא הייתה פנייה מטעם הוועדה לב"כ העותרים.

פניות לב"כ העותרים בעניינים שלא הועלו במסגרת הבקשה הנוכחית (התקנת אסלות בשירותים, הצבת שולחנות אוכל והגבהת משטחי השינה) לא זכו לכל התייחסות – כבר מזה ארבעה חודשים. הדבר מעורר חשש כי שיג ושיח עם המשיב יכול להתבצע אך ורק באמצעות בית-משפט נכבד זה.

מכתבי ב"כ העותר מתאריכים 25.12.2002, 16.1.2003 ו-15.4.2003 מצורפים כנספחים י, יא ו-יב.

סיכום

26. הנה כי כן, אם אפשר היה לצפות שעצם הגשת הבקשה תניע את המשיב לתקן את המעוות, הרי שתקווה זו הופרכה. אין מנוס מנקיטה כנגד המשיב בצעדים הקשים שבפקודת ביזיון בית-המשפט, כמבוקש בבקשה.

אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לכוף את המשיב לביצוע הוראת פסק-הדין, כאמור בראש הבקשה, ולחייב את המשיב בתשלום הוצאות הבקשה ושכ"ט עו"ד.

ירושלים, 29 באפריל 2003, כז בניסן תשס"ג

יוסי וולפסון, עו"ד
ב"כ העותרים

דן יקיר, עו"ד
ב"כ העותרים

תאריך : 26.3.2003

בתשובתך נא ציין : 17660

לכבוד
סא"ל שרון שואן
מפקד כלא עופר
באמצעות פקס 5884379

סא"ל שואן הנכבד,

הנדון : עיתונים לכלואים

1. היום, כאשר הגעתי לביקור במתקן עופר, בסביבות השעה 9:00 בבוקר, המתינו בשער המחנה שלוש חבילות של גליונות של העיתון "אלקודס" המיועדים לכלואים. הגליונות היו מהתאריכים 23, 24 ו-25 במרץ.

2. כאשר יצאתי, בסביבות השעה 12:00 העיתונים עדיין היו שם.

3. אבקש :

א. לדעת מתי הגיעה אליכם כל חבילת עיתונים ;

ב. לוודא שהעיתונים יחולקו לכלואים ללא שיהוי ;

ג. לדעת, לאחר חלוקת העיתונים, מתי חולקו.

בכבוד רב,

יוסי וולפסון, עו"ד

העתקים :

עו"ד שי ניצן, פרקליטות המדינה – לעניין בג"ץ 3278/02

אלי"מ שלמה פוליטיס, יועמ"ש הגדמ"ע

תאריך : 25.12.2002

בתשובה נא לציין : 17760

לכבוד
סא"ל יאיר לוטשטיין
סגן היוע"מש
לשכת היועמ"ש
ת.ד. 10482
בית אל 90300

בפקט

שלום רב,

הנדון : **שיפור תנאי המעצר במחנה עופר**
בעקבות פסקי-הדין בבג"ץ 3278/02 ו-5591/02

1. בתאריך 18.12.2002 נתן בית המשפט הגבוה לצדק את פסקי-דינו בעתירות שבנדון. בפסק-הדין הצביע בית-המשפט על שורה של הוראות דין מחייבות, החלות בנוגע לתנאי המעצר המינימליים להם זכאים תושבי השטחים העצורים בידי ישראל.
2. בין היתר, הצביע בית-המשפט על שורה של עניינים בהם נדרש שיפור בתנאי הכליאה במחנה עופר ובמחנה קציעות (ועיקר ההערות בעניין קציעות רלוונטיות גם לתנאים במחנה עופר).
3. אין צורך לחזור על לשונו הברורה של בית-המשפט או להוסיף הנמקות לצורך בשיפור.
4. אבקש לברר מה נעשה בתחומים הבאים, בהם נדרש שיפור בהתאם לפסקי-הדין :
  - א. הצבתם של שולחנות אוכל (יצוין, שהצבת השולחנות יחייב הקצאת שטח בכל מתחם לאוהל ציבורי, שיוכל לשמש לאכילה, תפילה, משחקים והעברת שעות הפנאי שלא על משטחי השינה – ובכך יש תרומה משמעותית לחיים אנושיים במתחמים, אף מעבר להפסקת המצב בו האסירים אוכלים על הרצפה. זאת ביחוד כאשר הגשם מונע שימוש בחצר לצרכים אלו).
  - ב. הגבהת משטחי השינה והחלפתם במיטות. עניין זה רלוונטי למחנה עופר לא פחות מאשר למחנה קציעות. גם במחנה עופר התלוננו הכלואים על שרצים

ונחשים, והיום, למרות שהותקנו סכרי ביטון סביב המתחמים, עדיין יש בהגבהת המשטחים תועלת למקרה של הצפה.

ג. התקנת אסלות בשירותים, או לפחות התקנת חרסינה וניאגרה במקומות בהם מתקן השירותים הוא חור בביטון והשטיפה מבוססת על מים מברז.

5. אודה על עדכוני בהקדם.

בכבוד רב,

יוסי וולפסון, עו"ד

העתק: עו"ד שי ניצן, מחלקת הבג"צים בפרקליטות המדינה

תאריך : 16.1.2003

בתשובה נא לציין : 17760

לכבוד
סא"ל יאיר לוטשטיין
סגן היוע"מש
לשכת היועמ"ש
ת.ד. 10482
בית אל 90300

בפקט

שלום רב,

הנדון : **שיפור תנאי המעצר במחנה עופר**
בעקבות פסקי-הדין בבג"ץ 3278/02 ו-5591/02
מכתבי 17760 מתאריך 25.12.2002

1. מכתבי שבנדון טרם נענה.
2. כזכור, העליתי במכתבי את העניינים של הצבת שולחנות אוכל במתחמי הכליאה במחנה עופר, הגבהת משטחי השינה והחלפתם במיטות, והתקנת אסלות בשירותים, או לפחות התקנת חרסינה וניאגרה במקומות בהם מתקן השירותים הוא חור בביטון והשטיפה מבוססת על מים מברז. כל זאת בעקבות פסקי הדין שבנדון.
3. מאז פניתי (בתאריך 8.1.2003) בעניין אספקת ספרים, עיתונים ומשחקים, בהתאם לפסק-הדין בבג"ץ 3278/02.
4. חלפו שלושה שבועות מאז מכתבי שבנדון וחודש מאז מתן פסקי-הדין. טרם נענית. ציפיתי שעניינים אלו, שנוגעים לכבוד האדם של העצורים, ושהטיפול בהם נדרש על-ידי בית-המשפט העליון, יטופלו ביתר מהירות.

בכבוד רב,

יוסי וולפסון, עו"ד

העתק : עו"ד שי ניצן, מחלקת הבג"צים בפרקליטות המדינה

תאריך : 15.4.2003

בתשובה נא לציין : 17760

לכבוד
סא"ל יאיר לוטשטיין
סגן היוע"מש
לשכת היועמ"ש
ת.ד. 10482
בית אל 90300

בפקט

שלום רב,

הנדון : **שיפור תנאי המעצר במחנה עופר**
בעקבות פסקי-הדין בבג"ץ 3278/02 ו-5591/02
מכתבי 17760 מתאריך 25.12.2002 ומתאריך 16.1.2003

1. מכתבי שבנדון טרם נענו.
2. כזכור, העליתי במכתבי הראשון שבסימוכין את העניינים של הצבת שולחנות אוכל במתחמי הכליאה במחנה עופר, הגבהת משטחי השינה והחלפתם במיטות, והתקנת אסלות בשירותים, או לפחות התקנת חרסינה וניאגרה במקומות בהם מתקן השירותים הוא חור בביטון והשטיפה מבוססת על מים מברז. כל זאת בעקבות פסקי הדין שבנדון.
3. בשיחה עם כלואים השבוע הסתבר לי, שעניינים אלו טרם נפתרו ועודם מציקים. הסתבר לי גם, שלחלק מתאי השירותים אין דלתות.
4. אודה על טיפולכם והתייחסותכם.

בכבוד רב,

יוסי וולפסון, עו"ד

העתק : עו"ד שי ניצן, מחלקת הבג"צים בפרקליטות המדינה